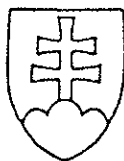

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky Drieňová 24, 826 03 Bratislava	
Dňa: 29. 05. 2008	
Číslo: 2100	Pridelené: OLP
Prílohy:	

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej a členiek senátu JUDr. Veroniky Poláčkovej a JUDr. Nory Puchelovej v právnej veci žalobcu: **Železničná spoločnosť Cargo Slovakia, a.s.**, Drieňová 24, Bratislava, právne zastúpenej: JUDr. Matejom Valašikom, advokátom, ul. 29. augusta 5, Bratislava proti žalovanému: **1./ Protimonopolný úrad SR**, Drieňová 24, Bratislava, **2./ Rada Protimonopolného úradu SR**, Drieňová 24, Bratislava o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia č. 2004/DZ/2/1/151 zo dňa 30.6.2004, takto

r o z h o d o l :

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa... 3. 6. 2008
a vykonateľnosť dňa... 6. 6. 2008
Krajský súd v Bratislave
dňa... 6. JÚN. 2008 *Pro/ue*

Krajský súd v Bratislave rozhodnutie žalovaného v 1. rade č. 2004/DZ/2/1/151 zo dňa 30.6.2004 **zrušuje** podľa ust. § 250j ods. 2 písm. e) OSP a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Konanie v časti oznámenia o závere Rady úradu ohľadom rozkladu podaného voči rozhodnutiu č. 2004/DZ/2/1/151 zo dňa 16.5.2006 **zastavuje**.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu JUDr. Mateja Valašika 183.763,- Sk, titulom náhrady trov konania, do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou dňa 27.6.2006 domáhal preskúmania rozhodnutia Rady Protimonopolného úradu SR č. 2424/PMÚ SR/2006 zo dňa 16.5.2006, ako informácia o závere Rady úradu ohľadom rozkladu podaného voči rozhodnutiu č. 2004/DZ/2/1/151 zo dňa 30.6.2004 vydaného na základe ust. § 22 ods. 1 písm. d) zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona SNR č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ústredných orgánov štátnej správy SR v znení neskorších v spojení s § 8 zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o doplnení zákona SNR č. 347/1990 Zb. v znení neskorších predpisov zákona č. 465/2002 Z.z., ktorým bolo

rozhodnuté tak (ďalej len zákon č. 136/2001 Z.z.), že konanie spoločnosti Železničná spoločnosť a.s., Klemensova 8, Bratislava na relevantnom trhu predaja (dodávky) bezpečnostných plastových plomb za účelom plombovania prepravovaných celovagónových železničných vozňov, spočívajúce vo vynucovaní používať bezpečnostné plastové plomby na vagónové zásielky, a to len také, ktoré predáva (dodáva) Železničná spoločnosť, a.s., Klemensova 8, Bratislava, podľa ust. čl. 13 bod 13.3 prepravného poriadku Železničnej spoločnosti a.s. Nákladná preprava, je zneužitím dominantného postavenia podľa § 8 ods. 2 písm. a) zákona č. 136/2001 Z.z.

Na základe § 22 ods. 1 písm. b) zákona č. 136/2001 Z.z. a o doplnení zákona SNR č. 347/1990 Zb. rozhodol tak, že uložil spoločnosti Železničná spoločnosť a.s., Klemensova 8, Bratislava, povinnosť zdržať sa konania vyššie uvedeného a odstrániť protiprávny stav do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Na základe § 38 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z.z. a o zmene a doplnení zákona SNR č. 347/1990 Zb. a v znení zákona č. 465/2002 Z.z. ďalej rozhodol tak, že za porušenie ust. § 8 ods. 6 zákona č. 136/2001 Z.z. uložil spoločnosti Železničná spoločnosť a.s., Klemensova 8, Bratislava peňažnú pokutu vo výške 30.051.504,- Sk, ktorú bol povinný žalobca uhradiť v lehote 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

Žalobca v žalobe uviedol, že ku dňu 1.1.2005 vznikli zo Železničnej spoločnosti a.s., (IČO: 35 828 226) 2 nové právne subjekty. Na základe uznesenia vlády SR č. 662 zo dňa 7.7.2004 s účinnosťou ku dňu 1.1.2005 došlo k zániku Železničnej spoločnosti zrušením bez likvidácie rozdelením na dve novozaložené nástupnícke obchodné spoločnosti:

- 1.) Železničná spoločnosť Slovensko a.s. so sídlom Bratislava, Drieňová 24 (ďalej len Železničná spoločnosť Slovensko)
- 2.) Železničná spoločnosť Cargo Slovakia a.s. so sídlom Bratislava, Drieňová 24 (ďalej len žalobca).

Žalobca ďalej uviedol, že dňa 1.7.2004 zmenil právny predchodca žalobcu (Železničná spoločnosť a.s.) sídlo z Klemensovej ulice č. 8 v Bratislave na Drieňovú ulicu č. 24 v Bratislave. Je názoru, že žalovaný postupoval nezákonným spôsobom pri doručovaní rozhodnutia č. 2004/DZ/2/1/151 zo dňa 30.6.2004, pretože predmetné rozhodnutie nebolo právnomu predchodcovi žalobcu platne a účinne doručené. O prvostupňovom rozhodnutí sa právny predchodca žalobcu dozvedel až z masovokomunikačných prostriedkov a z oficiálnej internetovej stránky žalovaného. Uviedol, že právny predchodca žalobcu si na výzvu žalovaného v oznámení o začatí správneho konania neurčil osobu oprávnenú prijímať písomnosti, v dôsledku čoho bolo povinnosťou žalovaného doručiť rozhodnutie štatutárnemu orgánu právneho predchodcu žalobcu ako osobe oprávnenej konať. Z výpisu z obchodného registra právneho predchodcu žalobcu vyplýva, že v mene spoločnosti konajú a podpisujú vždy spoločne najmenej dvaja členovia predstavenstva, z ktorých jeden je predseda alebo podpredseda predstavenstva. Podpisovanie za spoločnosť sa vykoná tak, že k vytlačenému alebo k napísanému názvu spoločnosti, menám a funkciám v predstavenstve podpisujúci pripoja svoj podpis. Žiadny z oprávnených členov štatutárneho orgánu právneho predchodcu žalobcu nikdy neudelil žiadnu plnú moc, ktorou by splnomocnil Železnice Slovenskej republiky (na adresu ŽSR bolo rozhodnutie žalovaného č. 2004/DZ/2/1/151 zo dňa 30.6.2004

doručené a zamestnanec ŽSR prevzal rozhodnutie žalovaného) preberať písomnosti určené právnomu predchodcovi žalobcu do vlastných rúk. Naviac, právo preberať v mene právneho predchodcu žalobcu písomnosti určené do vlastných rúk nevyplyva ani z preukazu splnomocnenca č. PS 1278/02/Ba 1, na základe ktorého považuje žalovaný rozhodnutie zo dňa 30.6.2004 za doručené. Ing. Martinkovič, ktorý je na preukaze splnomocnenca č. PZ 1278/02/Ba 1 uvedený ako splnomocniteľ, nebol splnomocnený štatutárnymi zástupcami právneho predchodcu žalobcu na preberanie písomností určených do vlastných rúk a ani nepracoval na oddelení, ktoré by bolo oprávnené prijímať písomnosti určené do vlastných rúk, pričom menovaný nikdy nefiguroval ako štatutárny zástupca právneho predchodcu žalobcu, ani nebol výslovne oprávnený podľa ust. § 33a ods. 1 OSP udeliť plnomocenstvo tretej osobe, aby konala za právneho predchodcu žalobcu. Rozhodnutie prevzala v podateľni ŽSR na Klemensovej ulici č. 8 na základe preukazu splnomocnenca č. PS 1278/02/Ba 1 p. Paydlhauserová, ktorá však nie je a ani nikdy nebola zamestnankyňou právneho predchodcu žalobcu. Menovaná je zamestnankyňou Železníc SR, Bratislava, Klemensova 8. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že z vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že žalovaný doručil rozhodnutie v rozpore s právnymi predpismi platnými a účinnými v Slovenskej republike (§ 29 ods. 2 zákona o ochrane hospodárskej súťaže), čím odňal právnomu predchodcovi žalobcu možnosť hájiť v predmetnom správnom konaní jeho práva a právom chránené záujmy. Ďalej žalobca uviedol, že rešpektujúc právny názor vyplývajúci z uznesenia NSSR č. 4 Sžnč 5/2005 zo dňa 20.12.2005, podal rozklad proti rozhodnutiu žalovaného č. 2004/DZ/2/1/151 zo dňa 30.6.2004. Rada Protimonopolného úradu SR listom doručeným právnomu zástupcovi žalobcu dňa 18.5.2006 oznámila, že rozklad bol podaný oneskorene, pričom po jeho preskúmaní neboli zistené žiadne nedostatky, ktoré by odôvodňovali nariadenie obnovy konania, alebo zmenu či zrušenie predmetného rozhodnutia mimo odvolacieho konania, v dôsledku čoho podal žalobca túto žalobu. Ďalej žalobca namieta aj nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného, keď žalovaný neskúmal činnosť právneho predchodcu žalobcu v prípade určenia dodávateľa plomb verejným obstarávaním. Právny predchodca žalobcu bol povinný vybrať prostredníctvom verejného obstarávania dodávateľa bezpečnostných plastových plomb.

Rozhodnutie je nepreskúmateľné podľa žalobcu aj v tom smere, že v rozhodnutí bolo určené, že nedošlo k uzavretiu trhu ani k vylúčeniu hospodárskej súťaže, avšak nebolo uvedené žiadne odôvodnenie tohto záveru, napriek tomu, že to má významný vplyv pre posúdenie, či právny predchodca žalobcu mal vôbec dominantné postavenie. Žalobca uviedol, že plomby sa používajú nielen v Železničnej nákladnej preprave, čo nebolo vyvrátené, nedošlo k uzavretiu trhu, ani k vylúčeniu hospodárskej súťaže, preto majú tieto skutočnosti rozhodujúci význam pre posúdenie dominantného postavenia právneho predchodcu žalobcu ako aj pre posúdenie možného zneužitia. Je názoru, že na relevantnom trhu predaja (dodávky) bezpečnostných plastových plomb nemal právny predchodca žalobcu dominantné postavenie, v dôsledku čoho nemohol zneužiť dominantné postavenie, keďže takéto dominantné postavenie nemal. Podľa názoru žalobcu podnikateľský subjekt môže mať dominantné postavenie na relevantnom trhu len vtedy, ak sú kumulatívne naplnené dve podmienky:

- a) podnikateľ nie je vystavený hospodárskej súťaži
- b) zároveň sa podnikateľ vzhľadom na svoju ekonomickú silu môže správať nezávisle.

Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný nevzal do úvahy žiadne poľahčujúce okolnosti, nevzal do úvahy obrat právneho predchodcu žalobcu z plastových plomb, získanie majetkového prospechu, jeho zodpovednosť pri preprave zásielok, ktorá je objektívna.

Žalobca preto považuje uloženie pokuty za neúčelnú, nevhodnú a neprimerane vysokú, keď obrat právneho predchodcu žalobcu pri predaji (dodávke) bezpečnostných plastových plomb v inkriminovanom období (od 15.6.2003 do 30.6.2004) bol v sume 11.299.300,- Sk a zisk bol v sume 2.790.300,- Sk. Žalovaný mal vziať do úvahy obrat právneho predchodcu žalobcu pri predaji (dodávke) bezpečnostných plastových plomb a nie jeho celkový obrat.

Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Vo vyjadrení k obsahu žaloby uviedol, že žalovaným je v zmysle § 250 ods. 4 OSP jedine správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Podľa § 247 ods. 2 OSP predpokladom postupu podľa druhej hlavy piatej časti OSP je skutočnosť, že ide o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa naň pripúšťajú, nadobudne právoplatnosť. Žalobca podal voči prvostupňovému rozhodnutiu zo dňa 6.2.2006 oneskorený rozklad, ktorým sa zaoberala Rada Úradu ako orgán príslušný na konanie podľa § 18 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z.z. Uviedol, že v zmysle § 60 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní odvolací orgán mal povinnosť preskúmať oneskorené alebo neprípustné odvolanie (rozklad) z toho hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu, resp. zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania; inak odvolanie (rozklad) zamietne a to rozhodnutím. Toto ustanovenie platilo do 1.1.2004. Predmetné ust. § 60 správneho poriadku v znení po novele zákona č. 527/2003 Z.z. t.j. v aktuálnom znení už v čase, kedy sa rozkladom žalobcu zaoberala Rada úradu stanovuje povinnosť odvolacieho orgánu preskúmať oneskorené odvolanie (rozklad), avšak nestanovuje už povinnosť odvolanie (rozklad) zamietnuť rozhodnutím, za predpokladu, že odvolanie (rozklad) neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu, či zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Žalovaný uviedol, že uvedený list Rady úradu v žiadnom prípade nie je možné považovať za rozhodnutie o rozklade, t.j. druhostupňové rozhodnutie, voči ktorému by mohla smerovať žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, tak ako oneskorene podaný rozklad nemožno považovať za vyčerpanie riadneho opravného prostriedku. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že v oznámení o začatí správneho konania bol žalobca vyzvaný, aby v zmysle § 29 ods. 2 zákona určil osobu oprávnenú na prijímanie písomností. Napriek výzve úradu žalobca neurčil osobu oprávnenú na prijímanie písomností. Na základe uvedeného úrad písomnosti určené do vlastných rúk žalobcu doručoval Železničnej spoločnosti a.s., Klemensova 8, Bratislava, t.j. právnenému predchodcovi žalobcu s uvedením osoby oprávnenej za právnickú osobu konať, konkrétne Ing. Pavla Kužmu – predsedu predstavenstva, ktorý vykonával aj funkciu generálneho riaditeľa. Prvostupňové rozhodnutie bolo dňa 30.6.2004 odovzdané na poštovú prepravu. Toto rozhodnutie bolo zasielané rovnako ako predchádzajúce písomnosti určené do vlastných rúk na adresu Železničnej spoločnosti a.s., s uvedením štatutára Ing. Pavla Kužmu. Žalovaný uvádza, že žalobca zmenil svoje sídlo dňa 1.7.2004, teda nasledujúci deň po odoslaní prvostupňového rozhodnutia žalovaného. Úrad zasielal rozhodnutie na adresu, ktorá bola aktuálna a platná v deň odoslania. Úradu sa vrátila doručenka, na ktorej bolo potvrdené, že splnomocnenec žalobcu zásielku prevzal dňa 1.7.2004. Od tohto dňa začala žalobcovi plynúť zákonná 15-dňová lehota na podanie rozkladu. Žalobca však v tejto lehote rozklad nepodal, preto dňa 16.7.2004 prvostupňové rozhodnutie úradu nadobudlo právoplatnosť. Žalovaný uviedol, že v súvislosti s námietkou

žalobcu ohľadne doručovania prvostupňového rozhodnutia bola dňa 16.8.2004 podaná na Pošte 1 Námestie SNP 34, Bratislava reklamácia, v ktorej úrad žiadal o prešetrenie popísanej situácie a o určenie, či písomnosť prebrala osoba, ktorá na bola žalobcom splnomocnená. Na základe tejto reklamácie Pošta 1 v oznámení o výsledku reklamačného konania uviedla, že zásielka bola dodaná 1.7.2004, prevzal ju splnomocnenec, ktorý je oprávnený na preberanie zásielok – PS 1278/02/Ba 1. Žalovaný ďalej poukazuje na skutočnosť, že dňa 26.8.2004 bol na úrad doručený podnet žalobcu na preskúmanie predmetného rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Na základe podnetu žalobcu zo dňa 26.8.2004 Rada úradu preskúmala rozhodnutie mimo odvolacieho konania a dňa 17.9.2004 žalobcovi doručila informáciu o závere Rady úradu, v ktorom mu oznámila, že po preskúmaní obsahu podania a súvisiaceho spisového materiálu ako aj prvostupňového rozhodnutia dospela k záveru, že namietané nedostatky prvostupňového rozhodnutia neodôvodňujú jeho zmenu alebo zrušenie podľa § 65 správneho poriadku. Žalovaný uviedol, že skutočnosti týkajúce sa doručovania prvostupňového rozhodnutia úradu zo dňa 30.6.2004 je v súlade so zákonom. Rozhodnutie bolo žalobcovi doručené správne, na správnu a v čase odoslania platnú adresu. Preto považuje jeho doručenie za nepochybné.

Vo vzťahu k vecnej argumentácii a k tvrdeniam žalobcu týkajúcim sa definície relevantného trhu, na ktorom došlo k zneužitiu žalobcovho dominantného postavenia, ako aj samotnej existencie tohto postavenia uvádza, že úrad plne zotrváva na svojich záveroch uvedených v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia, pričom ich považuje za vyčerpávajúce a vecne správne.

K výške uloženej pokuty žalovaný uvádza, že úrad neprekročil uložením predmetnej pokuty diskrečnú právomoc, ktorá mu je zverená. Tak ako v iných prípadoch aj v tomto prípade úrad vychádzal z účelu zákona a kritérium pre uloženie vyššie zmienenej pokuty sa mu stalo ust. § 38 ods. 1 zákona, v zmysle ktorého úrad má povinnosť na porušenie § 8 ods. 6 zákona, ktorého sa právny predchodca žalobcu dopustil, uložiť pokutu do 10 % z obratu podľa § 10 ods. 3 zákona č. 136/2001 Z.z. za predchádzajúce uzavreté účtovné obdobie. Ustanovenie § 10 ods. 3 zákona č. 136/2001 Z.z. pritom uvádza, že obrat na účely zákona je súčet tržieb, výnosov alebo príjmov z predaja tovaru, ku ktorému sa pripočíta finančná pomoc poskytnutá podnikateľovi, t.j. všetky príjmy podnikateľa. Uvádza, že úrad plne prihliadal pri ukladaní pokuty na vyššie uvedené ustanovenie zákona ako aj na samotný obrat právneho predchodcu žalobcu a práve z tohto dôvodu uloženie pokuty nie je možné považovať za neprimerane vysokú ani za nezákonnú. Úrad bral do úvahy celkový obrat žalobcu, čo je plne konformné so znením ust. § 10 ods. 3 zákona č. 136/2001 Z.z., ktoré počíta s celkovým obratom pri ukladaní pokuty a nie s obratom na konkrétnom relevantnom trhu.

Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 244 a nasl. OSP preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a po nariadení pojednávania v zmysle § 250g ods. 1 OSP dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, t.j. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách § 244 ods. 1 OSP, súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotno-právnych noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Podľa ust. § 3 ods. 1, 2 a 4 veta prvá zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len správny poriadok) správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci.

Z administratívneho spisu žalovaného súd zistil, že Protimonopolný úrad SR odbor zneužívania dominantného postavenia, ako prvostupňový správny orgán začal dňa 18.2.2004 na podnet podnikateľa ANITRAN s.r.o., správne konanie vo veci možného zneužívania dominantného postavenia voči žalobcovi. Listom č. 956/PMÚ SR/2004 zo dňa 20.2.2004 úrad oznámil Železničnej spoločnosti a.s. začatie správneho konania a to vo veci možného zneužívania dominantného postavenia na relevantnom trhu podľa § 8 ods. 2 zákona č. 136/2001 Z.z.. Nakoľko Úrad začal správne konanie v čase platnosti zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže v procesno-právnej oblasti aj v hmotno-právnej oblasti postupoval podľa tohto zákona.

Dňa 30.6.2004 bolo vydané prvostupňové rozhodnutie č. 2004/DZ/2/1/151. Dňa 16.7.2004 nadobudlo prvostupňové rozhodnutie právoplatnosť. Dňa 11.8.2004 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil Úradu podanie označené ako oznámenie, v ktorom uviedol, že mu predmetné prvostupňové rozhodnutie nebolo platne doručené a žiadal, aby mu ho Úrad riadne doručil. Dňa 18.8.2004 Úrad zaslal na adresu právneho zástupcu žalobcu odpoveď na list zo dňa 11.8.2004 označený ako oznámenie, v ktorom ho informoval o vybavení jeho podania v tom zmysle, že na základe vykonaného prešetrovania na pošte považuje za preukázané, že rozhodnutie bolo doručené správne na adresu, ktorá v čase odoslania zásielky bola platná, a preto považuje prvostupňové rozhodnutie za právoplatné.

Dňa 26.8.2004 bol na Úrad doručený podnet žalobcu na preskúmanie predmetného rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Na základe podnetu žalobcu zo dňa 26.8.2004 rada úradu preskúmala rozhodnutie mimo odvolacieho konania a dňa 17.9.2004 žalobcovi doručila

informáciu o závere Rady úradu, ktorou mu oznámila, že po preskúmaní obsahu podania a súvisiaceho spisového materiálu, ako aj prvostupňového rozhodnutia dospela k záveru, že namietané nedostatky prvostupňového rozhodnutia neodôvodnili jeho zmenu alebo zrušenie podľa § 65 správneho poriadku.

Dňa 19.10.2005 podal žalobca na Krajský súd v Bratislave v rámci správneho súdnictva žalobu o vyslovenie povinnosti konať a žiadal o odklad vykonateľnosti rozhodnutia. V petite svojej žaloby sa žalobca domáhal, aby Krajský súd v Bratislave uložil úradu povinnosť doručiť žalobcovi prvostupňové rozhodnutie zo dňa 30.6.2004. Dňa 29.9.2004 postúpil Krajský súd v Bratislave vec Najvyššiemu súdu SR z dôvodu svojej nepríslušnosti.

Najvyšší súd SR svojím uznesením sp.zn. 4 Sžnč 5/2005 zo dňa 20.12.2005 zamietol návrh žalobcu na vyslovenie povinnosti konať podľa ust. § 250t ods. 3 OSP. V odôvodnení uznesenia bolo uvedené, že pokiaľ žalobca tvrdí, že mu rozhodnutie z 30.6.2004 nebolo dosiaľ doručené postupom zodpovedajúcim zákonu, má možnosť podať proti uvedenému rozhodnutiu rozklad, v ktorom okrem iného môže namietat i túto skutočnosť. Orgán zodpovedajúci o rozklade sa vysporiada aj s otázkou včasnosti podania rozkladu. V súvislosti s preskúmaním zákonnosti rozhodnutia o rozklade na základe žaloby podanej podľa § 247 a nasl. OSP súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, vrátane postupu pri doručovaní rozhodnutia správnym orgánom prvého stupňa.

Žalobca úradu doručil dňa 6.2.2006 rozklad. Rada úradu podanie žalobcu nazvané rozklad preskúmala v zmysle § 60 správneho poriadku a v liste č. 2424/PMÚ SR/2006 zo dňa 16.5.2006 skonštatovala, že predmetný rozklad nie je spôsobilý začať rozkladové konanie, nakoľko je podaný oneskorene a tiež neodôvodňuje obnovu konania, ako ani zmenu alebo zrušenie prvostupňového rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

Dňa 31.7.2006 bola úradu doručená výzva Generálnej prokuratúry SR na predloženie vyjadrenia k podnetu žalobcu, ktorým žiadal preskúmanie zákonnosti postupu úradu pri doručovaní prvostupňového rozhodnutia zo dňa 24.8.2004, č. 444 O/PMÚ SR/2004.

O rozklade podaného žalobcom Rada Protimonopolného úradu Slovenskej republiky rozhodla listom, resp. informáciou o závere Rady úradu ohľadom rozkladu podaného voči rozhodnutiu č. 2004/DZ/2/1/151.

V ňom uviedla, že preskúmala, či účastníkom konania uvádzané nedostatky rozhodnutia resp. konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu majú taký charakter, že by viedli k odlišnému výsledku správneho konania a dospela k záveru, že namietané nedostatky rozhodnutia neodôvodňujú zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, pretože na základe obsahu spisového materiálu a prvostupňového orgánu je dôvodné predpokladať, že výsledok správneho konania by bol totožný so záverom, ku ktorému dospel prvostupňový orgán v rozhodnutí. Na základe oneskoreného rozkladu v súlade s § 60 správneho poriadku Rada úradu opätovne vyhodnotila namietané nedostatky konania i konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a opätovne dospela k záveru, že tieto nemajú takýto charakter, že by odôvodňovali nariadenie obnovy konania alebo zmenu alebo zrušenie predmetného rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

Správny súd je oprávnený skutkový stav zistený správnym orgánom vyhodnotiť nezávisle od hodnotenia skutkového stavu vykonaného správnym orgánom. Na základe zisteného a vyhodnoteného skutkového stavu veci správny súd môže zrušiť rozhodnutie žalovaného a správny orgán v ďalšom zaviazat' právnym názorom ale aj názorom, pokiaľ ide o skutkové zistenia.

V preskúmvanej veci sa súd v prvom rade zaoberal ako predbežnou otázkou – otázkou správneho doručovania prvostupňového rozhodnutia.

Z administratívneho spisu je nesporné, že žalovaný v I. rade, t.j. Protimonopolný úrad SR v Bratislave rozhodol rozhodnutím č. 2004/DZ/2/1/151 dňa 30.6.2004 s tým, že predmetné rozhodnutie, ako je zrejmé z pripojenej doručenky na tomto rozhodnutí, doručoval na adresu žalobcu: Klemensová ulica 8 v Bratislave na meno štatutárneho zástupcu spoločnosti Ing. Pavla Kužmu.

Účinné doručenie zásielok má v správnom konaní rôzne a významné právne následky. Tieto právne následky však nemôžu nastať, ak pri doručovaní nebol dodržaný zákonom stanovený postup.

Právna úprava doručovania v správnom konaní je v prvom rade obsiahnutá v zákone č. 71/1967 o správnom konaní v znení neskorších predpisov, konkrétne v jeho ustanovení §§ 24 – 26.

Okrem predpisov upravujúcich všeobecné a osobitné správne konanie pre doručovanie v správnom konaní má význam aj zákon č. 507/2001 Z.z. o poštových službách v znení neskorších predpisov a naň nadväzujúce poštové podmienky k poštovým službám Slovenskej pošty a.s. účinné od 1.10.2004.

Podľa ust. § 24 ods. 1 správneho poriadku, dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Zásielky určené do vlastných rúk, ktoré sú adresované právnickým osobám, vrátane štátnych i neštátnych orgánov sa doručujú v prvom rade ich zamestnancom, ktorí sú poverení prijímať zásielky za danú právnickú osobu alebo orgán, ak takáto osoba nie je určená, doručí sa zásielka určená do vlastných rúk tomu, kto je oprávnený za orgán alebo právnickú osobu konať, t.j. štatutárny orgán, osobe určenej zriaďovacou alebo zakladateľskou listinou zriaďovacou alebo zakladateľskou zmluvou, osoba určená zákonom alebo organizačným predpisom.

S účinným doručením zásielok spája správny poriadok ako aj iné právne predpisy rôzne právne následky. Takéto právne následky však nemôžu nastať, ak doručovanie je chybné, t.j. vadne doručené rozhodnutie vo veci samej, nemôže nadobudnúť právoplatnosť a vadné doručenie iných písomností môže spôsobovať vadu celého správneho konania v dôsledku čoho môže byť meritórne rozhodnutie napadnuté riadnymi alebo mimoriadnymi opravnými prostriedkami.

V preskúmvanej veci je nesporné, že predmetné rozhodnutie z 30.6.2004 bolo doručované adresátovi Železničná spoločnosť a.s., Ing. Pavol Kužma, Klemensova 8, Bratislava. Z odtlačku pečiatky na vrátenej doručenke je zrejmé, že zásielku prevzal dňa 1.7.2004 splnomocnenec s neidentifikovateľným podpisom. Takéto doručenie považoval Protimonopolný úrad SR za riadne doručenie zásielky, a preto dňom 16.7.2004 vyznačil právoplatnosť prvostupňového rozhodnutia. Je pravdou, že po obdržaní listu od žalobcu o nedoručení predmetného rozhodnutia žalovaný pátraním na pošte zisťoval doručovanie predmetnej zásielky. Z oznámenia o výsledku reklamačného konania na Poštovom úrade Bratislava I. zistil, že zásielka bola dodaná dňa 1.7.2004 a túto prevzal splnomocnenec, ktorý je oprávnený na preberanie zásielok podľa splnomocnenia PS 1278/02/BA 1. V administratívnom spise sa nachádza aj predmetný preukaz splnomocnenca č. 1278/02, ktorý bol platný do 27.5.2007 a je vystavený na splnomocnenca p. Martu Paydlhauserovú, r.č. 565629/6371, pričom toto splnomocnenie podpísal splnomocniteľ Ing. Ladislav Martinkovič. Výsledok reklamačného konania považoval žalovaný za riadne doručenie predmetnej zásielky. S takýmto názorom žalovaného nie je možné sa stotožniť.

Z výpisu z obchodného registra, ktorý je vedený pri Okresnom súde Bratislava I., oddiel Sa, vložka č. 2893/B je nesporné, že od 1.7.2004 (teda odo dňa údajného doručenia zásielky) je sídlo spoločnosti žalobcu v Bratislave na Drieňovej ulici 24 (ide o totožnú adresu so sídlom žalovaného).

Ako bolo povedané vyššie v tomto prípade išlo o doručovanie písomností do vlastných rúk a v takomto prípade mala byť zásielka doručená štatutárnemu zástupcovi, resp. osobe na to splnomocnenej. Po podaní rozkladu žalovaný podľa ust. § 60 správneho poriadku konštatoval, že išlo o oneskorenie podaný opravný prostriedok a z tohto dôvodu ho podľa ust. § 65 oznámil správny orgán žalobcovi listom, že nezistil dôvod pre preskúmanie právoplatného rozhodnutia.

Je pravdou, že takéto vyrozumenie osoby, ktorá dala podnet je len jej informovaním, a preto nepodlieha súdnemu prieskumu.

V tomto prípade však žalovaný nesprávne aplikoval ust. § 60a nasl. správneho poriadku. Za týchto okolností odvolací orgán podľa ust. § 60 správneho poriadku bol povinný preskúmať rozklad, aj keď oneskorene podaný, najmä sa sústrediť na tú skutočnosť, či podaný rozklad neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

V tomto vidí súd pochybenie žalovaného, hlavne z jeho strany došlo k zrejmému porušeniu ust. § 3 správneho poriadku, keď žalovaný nezistil riadne skutkový stav veci. Spoľahlivé zistenie stavu veci totiž predpokladá, že správny orgán si obstará také podklady a vykoná také úlohy, ktoré sú pre objasnenie veci nevyhnutné.

Súd konštatoval, že žalovaný v 2. rade pri preskúmaní rozhodnutia mimo odvolacieho konania sa týmto ustanovením neriadil dostatočne. Nezaoberal sa nijako tou skutočnosťou, kto podpísal predmetné splnomocnenie na preberanie zásielok a či toto je v súlade s článkom 42 a nasl. Poštových podmienok.

Krajský súd v Bratislave konštatoval, že žalovaný v II. rade sa nedostatočným spôsobom riadil týmto ustanovením, nakoľko bez ďalšieho považoval rozklad za bezdôvodný a písomným podaním žalobcovi len oznámil, že nezistil dôvod na preskúmanie právoplatného rozhodnutia. V prípade, ak by bol správny orgán sa dostatočným spôsobom riadil ustanovením § 60 správneho poriadku, bol by vo svojom konaní zistil vady, ktoré nastali pri doručovaní tohto rozhodnutia a predmetné rozhodnutie by bol mimo odvolacieho konania zrušil.

Z obsahu administratívneho spisu totiž nijako nevyplýva, že Ing. Martinkovič, ktorý je na preukaze splnomocnenca č. PS 1278/02/Ba 1 uvedený ako splnomocniteľ, by bol splnomocnený štatutárnymi zástupcami Železničnej spoločnosti na preberanie písomností určených do vlastných rúk. Nikdy nefiguroval ako štatutárny zástupca Železničnej spoločnosti (v predstavenstve), ani nebol výslovne oprávnený podľa ust. § 33a ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. udeliť plnomocenstvo tretej osobe, aby konala za Železničnú spoločnosť.

Žiadny z oprávnených členov štatutárneho orgánu Železničnej spoločnosti neudelil plnú moc, ktorou by splnomocnil ŽSR preberať písomnosti určené Železničnej spoločnosti do vlastných rúk. Právo preberať v mene Železničnej spoločnosti písomnosti určené do vlastných rúk nevyplýva ani z preukazu splnomocnenca č. PS 1278/02/Ba 1, na základe ktorého považuje Úrad rozhodnutie č. 2004/DZ/2/1/151 zo dňa 30.6.2004 za doručené.

S poukazom na uvedené, Krajský súd v Bratislave dospel k záveru, že v konaní žalovaného správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého správneho rozhodnutia (§ 250j ods. 2 písm. e) OSP), v dôsledku čoho napadnuté rozhodnutie správneho orgánu nie je v súlade so zákonom, preto bolo potrebné napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa § 250j ods. 3 OSP je správny orgán viazaný právnym názorom súdu.

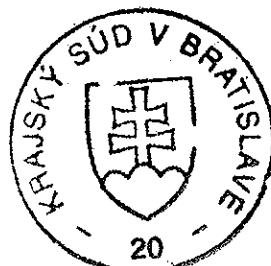
V časti týkajúcej sa oznámenia o závere Rady úradu ohľadom rozkladu podaného voči rozhodnutiu č. 2004/DZ/2/1/151 zo dňa 16.5.2006 súd konanie zastavil podľa § 250d ods. 3 OSP, pretože toto rozhodnutie nepodlieha súdnemu prieskumu.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OŠP a úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu v sume 183.763,- Sk. Priznaná náhrada trov pozostáva z 10.000,- Sk ako náhrada zaplateného súdneho poplatku za žalobu a sadzby tarifnej odmeny zo základu 30.051.504,- Sk podľa vyhlášky MS SR Z.z. o odmenách advokátov 72.850,- Sk za 1 úkon vyhláška č. 655/2004 Z.z. 1 úkon – prevzatie veci 72.850,- Sk, 2 úkon – účasť na pojednávaní dňa 17.4.2008 - 72.850,- Sk, spolu 145.700,- Sk + 19 % DPH - 27.683,- Sk, spolu 173.383,- Sk. Paušálna náhrada 190,- Sk za 1 úkon podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. - 380,- Sk, t.j. spolu 183.763,- Sk.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 17.4.2008

Za správnosť vyhotovenia:

JUDr. Monika Valašiková
predsedníčka senátu